

Kongresser och utställningar

Östergötlands länsmuseum åter invigt

I juni 1939 invigdes Östergötlands och Linköpings stads museum, som det då hette. Byggnaden, ritad av arkitekterna Nils Ahrbom och Helge Zimdahl, är stilrent funktionalistisk och har en framsynt lösning av de särskilda problem ett länsmuseum med sina mångfasetterade samlingar ställer. Man kan också hålla i minnet att byggnaden är årsbarn med Historiska museets byggnad i Stockholm, ritad av Scherman och Romare, och omarbetad i samarbete med Sigurd Curman. Museilösningar bör ha varit ett diskussionsämne arkitekter emellan vid slutet av 1930-talet.

I början av december 1989 kunde man åter inviga museet i Linköping efter en efterlängtat till- och ombyggnad – personalen är nu mångdubbelt större och samlingarna och utställningarna ställer andra krav än för femtio år sedan. Tillbyggnaden ansluter sig fint till såväl de äldre museibyggnaderna som till Linköpings för några år sedan invigda kongress- och konserthus. Man har fått ett stort och flexibelt rum för tillfälliga utställningar och plats för nya tjänsterum i två våningar, magasin etc. Man vill verkligen gratulera personalen till det "lyft" de nya lokalerna måste upplevas som.

Invigningen skedde med utställningen *Östergyllen – konst och kultur i Östergötland under 10 000 år*, som också den var en stor satsning, där museets stora samlingsområde kom till uttryck: förhistorisk arkeologi och medeltidsarkeologi, kyrklig konst, allmogekultur, högreståndskultur, äldre och modern konst och

konsthantverk, fotografi, dräkt och textilier. Ett mål skall ha varit att alla länets kommuner skulle vara representerade i utställningen, något som jag inte kontrollerade (musealt tänker man ju dessutom snarare i kyrksocknar), men man förmedlar tydligt bilden av Östergötlands stora betydelse genom århundradena, bl. a. genom att man både från museerna i länet och från centralmuseerna i Stockholm samt från kyrkor och privatsamlingar lånat in enastående och unika ting – mycket kom givetvis också från de egna samlingarna. Det var alltså idel föremål av högsta dignitet som visades: den heliga Birgittas egenhändiga manuskript, biskop Brasks matordning, den oerhört rika guldsikten från Erikstorp, nattvardskalken från Vreta kloster etc.

Den katalog som gjorts till utställningen utgörs av museets årsbok; genom detta garanteras spridning till institutioner och bibliotek landet över, något som ofta klickar när det gäller kataloger. I korta uppsatser beskrivs och avbildas – många i högklassiga färgbilder – ett fyrtiotal av de intressantaste av utställningens 202 föremål. De flesta är skrivna av museets egna tjänstemän, men några gästskribenter finns också. Samtliga föremål finns kortfattat beskrivna – många också avbildade – i en katalogdel i slutet av volymen.

Även om utställningens ämne är minst sagt vidsträckt ger katalogen en tilltalande översikt över östgötsk kultur från mesolitikum till i dag.

Göran Tegnér

"Lejonet och Kronan" – utställning och upplevelse

Under tiden 14 juni till 13 augusti 1989 visades i Göteborg utställningen *Lejonet och Kronan. Stormaktstidens Göteborg*. Detta var en för Göteborgs museer gemensam produktion, dock med särskild förankring hos dess histo-

riska museum, vars chef Henric Ahnlund svarade för idé och synopsis. En projektledningsgrupp bestod av Mona Lorentzon, Jan Eric Sjöberg och Mats Sjölin. Åtskilliga bidrag, både i form av föremål och erfarenheter, hade